

DELFT MAG TROTS ZIJN OP EEN KOOR ALS CANTARELLA

Op 28 oktober gaf zang en oratoriumvereniging Cantarella in een geheel gevulde Raamstraatkerk een historisch concert. Ik ben me ervan bewust dat dit een groot woord is. En toch zeg ik dit, zelfs in de wetenschap dat dit koor vele hoogtepunten heeft gekend in haar meer dan vijftigjarig bestaan. Maar op deze avond wist Cantarella haar publiek, dat vanaf het begin ademloos luisterde, mee te slepen in muziek die voor velen totaal onbekend was.

Repertoirekeuze

Nog steeds hangt rond dit koor de was van de Matthäus Passion. Tenslotte werd het opgericht om uitvoering hiervan in Delft mogelijk te maken. Later is men daar om financiële redenen van afgestapt, iets wat zeer velen nog steeds betreuren, maar voortvarend ging men op zoek naar iets anders. En wat me opvalt in die reeks van uitvoeringen na de 'matthäusperiode' is de keuze van het niet voor de hand liggende en geijkte. Men hoeft maar te denken aan "A child of our time" van M. Tippett in 2003 en aan "The World of spirits" van B. Britten in 2006.

Maar dan, op deze avond kwamen twee weinig uitgevoerde werken aan bod, die hoe verschillend ook qua stijl naadloos op elkaar aansloten qua gevoel en spiritualiteit: het Requiem van A. Bruckner voor de pauze en "The Company of Heaven" van B. Britten daarna. Bruckner bracht het publiek in de juiste stemming voor wat na de pauze komen ging, een geniale combinatie, waarvoor de artistieke leiding van dit koor een groot compliment verdient. Er zit ongeveer 100 jaar verschil tussen beide werken en dat is natuurlijk te horen, maar wat pasten ze goed bij elkaar!

-2-

Onbekend maakt niet onbemind

Ik moet U eerlijk bekennen dat ik beide composities geheel niet kende en ze dus voor het eerst hoorde. In de pauze vroeg ik me af waarom ik nooit het Requiem van Bruckner had opgemerkt en een gevoel van schaamte bekwam me. En na het concert, diezelfde nacht nog, besloot ik op het internet een cd van "The company of Heaven" te kopen, zo prachtig en meeslepend vond ik die muziek. De uitvoerenden van die avond onder de bekwame leiding van dirigent Johan Sonneveld brachten dit bij mij en bij velen met mij teweeg. Een groter compliment kan ik Cantarella niet geven, want vaak is het toch inderdaad zo dat onbekend onbemind maakt?

Dirigent Johan Sonneveld

De uitvoering

Het is haast geen doen om dit fantastische concert tot in detail te bespreken. Alles

was echt prachtig. Met de gevoelige en sonore inzet van Requiem aeternam aan het begin was de toon al gezet. De muziek was fluwelig als de stemmige zwarte gordijnen van de kerk en de daarbij passende kleding van het koor en de solisten. En wat een mooie klankkleur weet dit koor vooral in de piano's aan te brengen. Opvallend vond ik ook de bijdragen van het mannenkoor in bv "Hostias" en "War in heaven". Waar zoveel koren tegenwoordig klagen over het gebrek aan tenoren en bassen lijkt Cantarella daar in het geheel geen last van te hebben! Er waren er genoeg en er was balans. Cantarella bleef het gehele concert op dreef. Hoe verstillend en berustend klonk het niet in het acapella gezongen requiem vlak voor het slot en hoe extatisch in "The Company of Heaven".

Ook het orkest RBO Sinfonia ging mee in de bevlogenheid van dirigent en koor. Genoemd moet bv. worden de prachtige hoornsolo in het Benedictus, maar ook de pauken die in de orkestrale inleiding van "The Company of Heaven" duidelijk maakten dat het om muziek ging geschreven voor een radio-uitzending. Van de voortreffelijke solisten wil ik sopraan Hieke Meppelink noemen die samen met het koor voor kippenvel zorgde in "Hail, Mary!"

Historisch concert

Na de laatste zin -Heaven is here and the angels of Heaven.Amen!- bleef het heel stil in de kerk, maar toen liet het publiek zich gaan, het moest tot een ontlading komen. Minuten lang werd er een staande ovatie gegeven. Er werd geroepen, gefloten en gestampt, solisten werden

teruggeroepen en toen Cantarella ging staan om het publiek te bedanken, trilde de Raamstraatkerk werkelijk op zijn grondvesten van zoveel instemmend geklap. Het leek wel opera..... Maar het was allemaal verdiend. Cantarella heeft geschiedenis geschreven met de uitvoering van deze muziek van Bruckner en Britten.

Benjamin Britten

De Raamstraatkerk, zeer geschikte concertzaal voor Cantarella